یادداشت

شتر روی دوچرخه

ادامه از صفحه اول

قاچاق سیستماتیک و سازمان‌یافته فراورده‌های نفتی بدون هیچ شکی به صورت مستمر برای مدت‌ها ادامه داشته است.

جرمی تا این اندازه گسترده و هنگفت را نمی‌توان از دیدها پنهان داشت. چرا کسی آن را ندید؟ پنهان‌کردن یک فعالیت طولانی‌مدت چندصدنفره برای نقل و انتقال روزانه ۲۰ میلیون لیتر فراورده‌های نفتی همان‌قدر ناممکن است که پنهان‌کردن یک شتر روی یک دوچرخه.

ماجرا فقط به قاچاق سوخت محدود نیست؛ سال‌هاست موضوع قاچاق کالا نیز در ایران مورد بحث کارشناسان است و مورد غفلت دولت‌ها.

مرکز پژوهش‌های مجلس ارزش کالای قاچاق در سال ۱۴۰۳ را معادل ۳۱ میلیارد دلار برآورد کرده است. قاچاقچیان کالا حقوق و عوارض گمرکی و مالیات بر درآمد نمی‌پردازند و کشور را از درآمدی هنگفت محروم می‌کنند. براساس آمار سازمان بین‌المللی کار، هر یک میلیارد دلار قاچاق کالا صد هزار فرصت شغلی را از بین می‌برد (فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی رشد و توسعه پایدار، سال بیستم، شماره دوم تابستان-نقل از روزنامه اعتماد- شماره ۵۸۹۲). با این حساب، ۳۱ میلیارد دلار کالای قاچاق بیش از سه میلیون فرصت شغلی را در ایران از بین می‌برد.

اگر به همان معیارهای جرم‌شناختی بازگردیم، در این زمینه نیز خواهیم دید قاچاق کالا از طریق سازمان یا سازمان‌های مجرمانه عظیم با عوامل چندهزارنفری برای سال‌های طولانی و در قالب شبکه‌های پیچیده انجام می‌شود. این سازمان‌های حرفه‌ای مجرمانه با تشکیل یک اقتصاد غیررسمی و غیرقانونی در دل اقتصاد کشور بخش بسیار بزرگی از توان اقتصادی کشور را به شکل‌های مختلف می‌بلعند. این حجم از قاچاق کالا که معادل روزانه هزاران تریلی می‌شود، نمی‌تواند پنهان و دور از چشم‌ها باشد. آیا می‌توان در روز روشن، در خیابانی از تهران دو شتر را روی یک دوچرخه پنهان کرد؟ در مورد آثار دقیق این حجم از قاچاق کالا بر اقتصاد کشور، اقتصاددانان باید سخن بگویند. اما بدون تخصص اقتصاد هم می‌توان دانست که این مقدار قاچاق کالا در دایره بسته باندهای متعدد در دل اقتصاد کشور چگونه دولت و مردم را از امکانات اقتصادی محروم می‌کند. اگر اقتصاد مجرمانه این دایره بسته شوم شکسته و در اقتصاد قانونی کشور وارد شود، نظام سیاسی کشور می‌تواند تا حد زیادی مشکلات خود در زمینه تورم، بیکاری، کسری بودجه و... را کاهش دهد. قاچاق کالا و مماشات با آن، بار عظیم مشکلات اقتصادی کشور را بر دوش مردم خراب می‌کند. اما با وجود نزدیک به بیش از سه دهه سابقه قاچاق کالا در ایران، دولت‌ها هیچ اقدام مؤثر و قدرتمندی برای ریشه‌کنی آن نکرده‌اند. در این مدت نظام قاچاق کالا به شکل یک نهاد پرنفوذ در اقتصاد کشور ریشه دوانده و نظم حقوق اقتصادی را نیز مختل کرده است. گستردگی اقتصاد مجرمانه این پرسش را پیش می‌کشد که آیا بدون حمایت‌های نهادهای رسمی امکان دارد این حجم از قاچاق کالا برای سال‌های طولانی دوام داشته باشد؟ چرا دولت به جای تحمیل انواع فشارهای اقتصادی بر مردم، مبارزه با بزه ویرانگر قاچاق کالا را در بالاترین اولویت‌ها قرار نداده و اقتصاد و جامعه را از این مرض سرطانی نجات نمی‌دهد؟

انتخابی اخلاقی در برابر اقتصاد رانتی

ادامه از صفحه اول

... در نهایت رضایت از زندگی به‌شدت کاهش می‌یابد. در برابر این روند مخرب، پژوهش‌های متعددی تحت عنوان مینی‌مالیسم نشان داده‌اند که زندگی مینی‌مالیستی با حذف اشیای اضافی و تمرکز بر روابط انسانی، آرامش ذهنی و کاهش اضطراب را به همراه دارد. این پژوهش‌ها تأکید می‌کنند «کمتر داشتن» به معنای زیست بهتر و دستیابی به شادی‌های بزرگ از چیزهای کوچک است. مینی‌مالیسم به افراد کمک می‌کند تا اولویت‌های واقعی زندگی را بازشناسند، بر کیفیت به جای کمیت تمرکز کنند و فرصت بیشتری برای رشد معنوی بیابند. برخی مطالعات نیز نشان می‌دهند که زندگی ساده و مینی‌مالیستی بیشترین تأثیر را بر افزایش حس رفاه و شادی اجتماعی دارد. از این منظر، ساده‌زیستی یک انتخاب اخلاقی است. یکی از درس‌های آموزنده زندگی حضرت زهرا(س)، سبک زندگی معیشتی، ساده‌زیستی و قناعت ایشان است. قناعت یک روح اخلاقی است؛ بسنده‌کردن به مادیات برای رفع نیازهای واقعی زندگی و رهاکردن مسابقه در داشتن کالاها. نتیجه قناعت، رشد معنوی انسان، کاهش استرس‌های زندگی و افزایش رضایت اجتماعی است. قناعت، محرومیت اجباری ناشی از محیط بیرونی نیست. گاه انسان‌ها به دلیل ساختار رانتی، بی‌ثباتی اقتصادی، ناکارآمدی سیاست‌ها یا فساد سیستماتیک در دام فقر می‌افتند؛ این نداشتن‌ها قناعت نامیده نمی‌شود، بلکه محرومیت‌های اجباری ناشی از ساختارهای ناکارآمد سیاسی و اقتصادی است که حداقل نیازهای اساسی برای یک زندگی آبرومند را سلب می‌کند. قناعت انتخابی آگاهانه است برای کسانی که می‌توانند در مسابقه «بیشتر داشتن» شرکت کنند، اما آگاهانه از آن کناره می‌گیرند و به زیبایی‌های معنوی زندگی و روابط انسانی اولویت می‌دهند. در زیارت‌نامه حضرت زهرا(س) آمده است: «یا خلیفة الورع و الزهد»؛ یعنی ای هم‌پیمان با پارسایی و زهد. این تعبیر نشان می‌دهد که ساده‌زیستی و وابستگی‌نداشتن به مادیات، هویت اجتماعی و دینی ایشان بوده است. این سبک زندگی الگویی عملی برای مقابله با مصرف‌گرایی و تجمل‌گرایی در عصر حاضر است. زندگی با امکانات محدود که نیازهای عادی را برطرف می‌کند، موجب شکل‌گیری زیست ساده و بی‌تکلف می‌شود و آرامش روحی را به همراه دارد. جوانان دارای درآمد می‌توانند با ساده‌زیستی، منابع مالی محدود خود را بهتر مدیریت کنند و از فشار اقتصادی بکاهند. به جای خرید لباس‌های متعدد و مارک‌دار، چند لباس ساده و باکیفیت داشته باشند؛ غذاهای خانگی ساده را جایگزین فست‌فود و رستوران کنند؛ مراسم و دیدوبازدیدها را ساده‌سازی کرده و از تجملات سنگین پرهیز کنند. این رویکرد به بهبود روابط انسانی و افزایش رضایت اجتماعی کمک می‌کند. رسانه‌ها نیز می‌توانند با تولید محتوا در نقد مصرف‌گرایی و تبلیغ سبک زندگی ساده، ایجاد کمپین‌های «زندگی بدون تکلف» و معرفی الگوهای ساده‌زیستی دینی و جنبش مینی‌مالیسم، فرهنگ عمومی را به سمت استقلال اقتصادی و عزت اجتماعی سوق دهند.

هزیمت از ریال

ادامه از صفحه اول

به گفته برانکو میلانوویچ در کتاب «سرمایه‌داری و دیگر هیچ» در این مواقع رفتار و تعاملات ما جنبه کالایی به خود می‌گیرد. به این مفهوم که ما دیگر هر زمانی رفتار خوب را از خود بروز نمی‌دهیم؛ زیرا این انتظار و احتمال وجود دارد که طرف مقابل تعامل ما، رفتار مناسب ما را با واکنشی نامناسب پاسخ دهد. میلانوویچ معتقد است رفتار خوب مانند نوعی سرمایه‌گذاری است که افراد در تلاش هستند با انجام این نوع سرمایه‌گذاری، بازدهی مناسبی کسب کنند. بااین‌حال، اگر سرمایه‌گذاری در رفتار خوب نه‌تنها عایدی برای شما نداشته باشد، بلکه هزینه‌زا نیز شود، در این صورت شما نیز از نمایش‌دادن رفتار خوب انصراف می‌دهید؛ زیرا این اعتقاد را دارید که توسط فرد مقابل مورد سوءاستفاده قرار گرفته‌اید. این موضوع حکایت کسانی است که سال‌ها در مقابل جهش‌های متناوب نرخ ارز سعی داشته‌اند با حفظ ریال رفتار خوب را از خود نشان دهند، اما ماحصل این سرمایه‌گذاری در رفتار خوب جزء خسران و زیان چیز دیگری نبوده است. سخن آخر اینکه جدا از عوامل اقتصادی مانند کسری تراز تجاری، نرخ بهره، رشد نقدینگی و... که تأثیرگذار در تعیین نرخ ارز و تورم قیمت کالاها هستند، اعتماد یا بی‌اعتمادی نیز نقشی کلیدی در رفتار اقتصادی یک جامعه دارد. اعتماد عنصری است که به تدریج و ذره‌وار ایجاد، ذخیره و انباشت می‌شود و از سوی دیگر باید مراقب بود تا استفاده از اعتماد انباشته‌شده با احتیاط و ظرافت همراه باشد. متأسفانه در سالیان گذشته مسئولان و دولتمردان بیشتر مصرف‌کننده اعتماد بوده‌اند تا تولیدکننده آن. خانم کلاین در کتاب «دکترین شوک» نقل می‌کند: در زمان فروپاشی شوروی، خبرنگار واشنگتن‌پست از یک مهاجر پرسید قصد دارید به کجا بروید؟ وی پاسخ داد مهم نیست که کجا می‌رویم، بلکه مهم این است که از کجا می‌آییم. این روایت، حکایت دارندگان ریال و هزیمت آنها از ریال به هر دارایی به غیر از ریال است که ناشی از بی‌اعتمادی به پول ملی است.

نفت یا مبارزه با کارتل‌های مواد مخدر؛ بهانه‌های واشنگتن علیه مادورو

ترامپ در ونزوئلا به دنبال چیست؟

مهسا مژدهی: ویدئویی از ماریا سالازار، نماینده کنگره ایالات متحده، در گفت‌وگو با یک شبکه آمریکایی لحظاتی را به نمایش می‌گذارد که در آن سیاست‌مدار آمریکایی اعتراف می‌کند اقدام علیه نیکلاس مادورو، برای شرکت‌های نفتی کشورش یک فرصت طلایی خواهد بود و یک تریلیون دلار درآمد نصیب آنها خواهد کرد.

طبق آخرین نظرسنجی‌ها، ۹۷ درصد از طرفداران حزب دموکرات و ۶۷ درصد از طرفداران حزب جمهوری‌خواه با اقدام نظامی علیه ونزوئلا مخالف هستند. این در حالی است که مشاور ارشد نظامی ایالات متحده به‌تازگی در سفری منطقه‌ای از دریای کارائیب بازدید کرد و به تنش‌ها و گمانه‌زنی‌ها دامن زد.

مادورو از سال ۲۰۱۸ تا امروز به صورت مداوم زیر ضرب آمریکایی‌ها قرار داشته است. در آن زمان ایالات متحده و غرب با به رسمیت شناختن خوان گوایدو، جوان رقیب مادورو، عملا دولت او را به رسمیت نشناختند و همین موضوع بحرانی طولانی‌مدت را دامن زد و در سال ۲۰۲۵ جایزه برای بازداشت مادورو را بالا برد.

اما آیا اهمیت نفت ونزوئلا برای ایالات متحده باعث تمام تنش‌ها میان دو کشور است؟ دونالد ترامپ می‌گوید هدف فعالیت‌های اخیر علیه ونزوئلا، مقابله با کارتل‌های مواد مخدر است. نظرسنجی‌ها اما می‌گویند بیش از ۶۰ درصد شهروندان آمریکایی عقیده ندارند که بحران مواد مخدر در کشورشان با اقدام نظامی علیه ونزوئلا یا برکناری نیکلاس مادورو حل‌وفصل شود.

هرچند دونالد ترامپ ظاهرا مایل است تا دیداری را با مادورو در آینده‌ای نزدیک رقم بزند، اما حتی چنین دیداری نمی‌تواند آینده سیاسی سیاست‌مدار چپ‌گرای ونزوئلا را تأمین کند. در واقع پیش از این کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، در دیدارهایی با ترامپ در دور اول ریاست‌جمهوری او شرکت کرد و با وجود قاب‌های عکس شگفت‌انگیز از خوش‌وبش دو سیاست‌مدار، گشایش سیاسی برای اون و کشورش رخ نداد.

دونالد ترامپ مایل است مادورو را حتی از امروز هم ضعیف‌تر کند. این آرزویی با قدمت طولانی در میان آمریکایی‌هاست و حالا ترامپ که از جنجال‌آفرینی ابایی ندارد، بعید نیست برای چنین اقدامی پا پیش بگذارد. ایالات متحده البته ممکن است بخواهد برای همیشه از شر مادورو خلاص شود؛ اما احتمال چنین ریسکی برای کشوری همچون ونزوئلا، در شرایطی که آلترناتیو مؤثری وجود نداشته باشد، چندان بالا نیست.

اغلب آمریکایی‌ها از دخیل‌شدن کشورشان در جنگی بزرگ، مانند آنچه در مورد افغانستان و عراق رخ داد، هراس فراوانی دارند. دونالد ترامپ با وعده مقابله با صرف هزینه‌های کلان برای ایجاد تغییرات در کشورها و راه‌انداختن جنگ‌ها راهی کاخ سفید شد و در شرایط فعلی نمی‌خواهد و نمی‌تواند به چنین وعده‌هایی پشت پا بزند.

در حال حاضر هرچند مادورو نشان می‌دهد که هیچ وحشتی ندارد و در حال رقص و پایکوبی دیده می‌شود، اما او به‌سادگی نمی‌تواند از دست فشارهایی که خواهان تضعیف حکومتش هستند، خلاص شود. در عین حال می‌داند که دونالد ترامپ آن‌قدرها که نشان می‌دهد، برای تغییرات اساسی در ونزوئلا آمادگی ندارد.

هرچند ایالات متحده در ماه‌های گذشته ۱۵ هزار نظامی را در سواحل ونزوئلا مستقر و به برخی از ماهیگیرها حمله کرد، اما روایت اصلی و رسمی این کشور از تئوری حمله به ونزوئلا برای ایجاد تغییر در حکومت پشتیبانی نمی‌کند. روایت اصلی همان مقابله با مواد مخدر است و از همین مسیر قصد بر فشار به دولت مادورو را دارد. آن‌طور که بسیاری از رسانه‌ها نوشته‌اند، فنتانیل بیش از همه به اروپا صادر می‌شود و مقصد اصلی آن آمریکا نیست.

طرفداران مادورو معتقدند از زمان هوگو چاوز تا به امروز، رهبران ونزوئلا خاری بر چشم ایالات متحده بوده‌اند. بااین‌حال، امروز این فقط ترامپ نیست که دشمن مادورو محسوب می‌شود؛ یک دشمن بزرگ دیگر مارکو روبیو، وزیر خارجه این کشور با ریشه‌های لاتین است که از رهبران چپ‌گرایی همچون مادورو عمیقا نفرت دارد.

روبیو از هر سیاست‌مدار دیگری در ایالات متحده نسبت به مادورو تندتر است. وزیر خارجه آمریکا که بلندپروازی‌های سیاسی پرشماری دارد، یکی از کسانی است که عملیات اخیر علیه ونزوئلا را رهبری می‌کند. در چنین شرایطی، کاخ سفید به روبیو به دلیل ریشه‌ها لاتینش اعتماد کرده است. بااین‌حال، مشخص نیست در نهایت این اعتماد به آنجا برسد که دونالد ترامپ بخواهد اقداماتی را انجام دهد که یا آمریکا را به سمت جنگی اساسی با ونزوئلا بکشاند یا به سرنگونی مادورو تن بدهد. با وجود پیچیدگی‌های سیاسی یک اقدام نظامی جدی علیه ونزوئلا، ایجاد جنگ روانی کار ساده‌تر و کم‌هزینه‌تری است. همین حالا اعلامیه‌هایی علیه مادورو در کاراکاس بر زمین ریخته می‌شود که هدف آن ونزوئلایی‌هایی هستند که مدت‌هاست از تورم، فساد سیاسی و اقتصادی، جرم، جنایت و... به تنگ آمده‌اند. رقبای مادورو در تلاش هستند خود را به‌عنوان جایگزینی برای این مرد قوی‌هیکل آماده کنند؛ اما وقایع هفت سال اخیر نشان داده که اغلب آنها توان کافی برای ایستادن روبه‌روی نیکلاس را ندارند.

همین حالا اعلامیه‌هایی علیه مادورو در کاراکاس بر زمین ریخته می‌شود که هدف آن ونزوئلایی‌هایی هستند که مدت‌هاست از تورم، فساد سیاسی و اقتصادی، جرم، جنایت و... به تنگ آمده‌اند.

چراغ سبز اولیه مسکو به طرح جنجالی ترامپ

مذاکرات پنهان آمریکا و روسیه در ابوظبی

شرق: دیپلماسی پنهان در هتل‌های ابوظبی و موشکباران خیابان‌های کی‌یف، دو روی سکه قماری هستند که قرار است پرونده جنگ را با «پروژه ترامپ» ببندد؛ پروژه‌ای که حالا کرملین آن را تنها مبنای اساسی مذاکرات می‌داند. رستم عمروف، مقام ارشد امنیتی کی‌یف، در فیس‌بوک نوشت: «ما مشتاقانه منتظر سازماندهی سفر رئیس‌جمهور اوکراین به آمریکا در اولین تاریخ مناسب در ماه نوامبر هستیم تا گام‌های نهایی را تکمیل کرده و با رئیس‌جمهور ترامپ معامله کنیم». این تحول دیپلماتیک هم‌زمان با آن رخ می‌دهد که دن دریسکول، وزیر ارتش ایالات متحده، مذاکرات اعلام‌نشده‌ای را با مقامات روسی در ابوظبی برگزار کرده است. این گفت‌وگوها بخشی از فشار شدید و جدید دولت دونالد ترامپ برای پایان‌دادن به جنگ در اوکراین است و انتظار می‌رفت دیدارهای بیشتری انجام شود.

هدف این مذاکرات کاهش شکاف‌ها میان آمریکا و اوکراین بر سر طرح صلح است؛ آن‌هم در شرایطی که مسائل اصلی هنوز حل‌نشده باقی مانده و اوکراین نگران است که با زور بازو مجبور به پذیرش معامله‌ای شود که عمدتا براساس شرایط کرملین تنظیم شده است. ماهیت دقیق گفت‌وگوهای ابوظبی که توسط یک مقام آمریکایی به رویترز تأیید شد، روشن نشده و مشخص نیست چه کسانی در هیئت روسی حضور داشته‌اند. این مقام آمریکایی افزود که دریسکول که به‌عنوان فرد اصلی تلاش‌های دیپلماتیک آمریکا ظهور کرده، قرار بود در مدت حضورش در ابوظبی با مقامات اوکراینی نیز دیدار کند.

در همین حال، پایتخت اوکراین شبانه هدف رگبار موشک‌ها و صدها پهپاد قرار گرفت؛ حمله‌ای که دست‌کم شش کشته به جای گذاشت. ساکنان شهر در حالی که کاپشن‌های زمستانی به تن داشتند، در زیرزمین‌ها پناه گرفتند و برخی حتی در چادرها مستقر شدند.

سیاست ایالات متحده در قبال جنگ اوکراین در ماه‌های اخیر مسیری زیگزاگی را طی کرده است. نشست شتاب‌زده میان ترامپ و ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، در آلاسکا در ماه آگوست، نگرانی‌هایی را در کی‌یف و پایتخت‌های اروپایی برانگیخت که واشنگتن ممکن است بسیاری از خواسته‌های روسیه را بپذیرد، اما آن نشست در نهایت منجر به فشار بیشتر آمریکا بر روسیه شد. بااین‌حال، آخرین پیشنهاد صلح آمریکا، یک طرح ۲۸ماده‌ای که هفته گذشته مطرح شد، بسیاری را در واشنگتن، کی‌یف و اروپا غافلگیر کرد و نگرانی‌های تازه‌ای را دامن زد که دولت ترامپ ممکن است مایل باشد اوکراین را به امضای توافق صلحی که به‌شدت به نفع مسکو سنگینی می‌کند، سوق دهد.

این طرح کی‌یف را ملزم می‌کند که سرزمین‌های بیشتری را واگذار کند، محدودیت‌هایی را بر ارتش خود بپذیرد و برای همیشه از پیوستن به ناتو منع شود؛ شرایطی که کی‌یف مدت‌هاست آن را به‌مثابه تسلیم رد کرده است. این فشار ناگهانی آمریکا، فشار را بر ولودیمیر زلنسکی افزایش می‌دهد؛ کسی که اکنون در آسیب‌پذیرترین وضعیت خود از آغاز جنگ در سال ۲۰۲۲ قرار دارد، به‌ویژه پس از آنکه یک رسوایی فساد منجر به برکناری دو نفر از وزرایش شد و روسیه در میدان نبرد دستاوردهایی کسب کرد.

زلنسکی روز دوشنبه گفت آخرین طرح صلح پیشنهادی، پس از مذاکرات آخر هفته در ژنو، نکات «صحیحی» را در خود جای داده است، اما مسائل حساس هنوز باید با ترامپ مورد بحث قرار گیرند. او در سخنرانی ویدئویی شبانه خود گفت: «تا این لحظه، پس از ژنو، نکات کمتری وجود دارد؛ دیگر ۲۸ مورد نیست و بسیاری از عناصر صحیح در این چارچوب گنجانده شده است». زلنسکی افزود: «تیم ما در مورد پیش‌نویس جدید گام‌ها گزارش داده و این واقعا رویکرد درستی است. مسائل حساس و ظریف‌ترین نکات را من با پرزیدنت ترامپ بحث خواهم کرد». بااین‌حال، او اذعان کرد که فرایند تولید سند نهایی دشوار خواهد بود.

چراغ سبز مشروط کرملین

کرملین اعلام کرد هنوز حرفی برای گفتن درباره گزارش‌های نشست ابوظبی ندارد. دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین گفت: «در حال حاضر، تنها چیز اساسی، پروژه آمریکایی یا همان پروژه ترامپ است». او افزود: «ما باور داریم که این می‌تواند مبنای بسیار خوبی برای مذاکرات شود».

در جبهه متحدان، گروهی از کشورهای حامی اوکراین که شامل بریتانیا و فرانسه است، قرار بود روز سه‌شنبه یک جلسه مجازی برگزار کنند. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، در گفت‌وگو با رادیو آرتی‌ال درباره طرح صلح پیشنهادی آمریکا گفت: «این ابتکاری است که در جهت درست حرکت می‌کند؛ صلح. بااین‌حال، جنبه‌هایی از آن طرح وجود دارد که شایسته بحث، مذاکره و بهبود است». مکرون تصریح کرد: «ما صلح می‌خواهیم، اما صلحی را نمی‌خواهیم که به معنی تسلیم اوکراین باشد».

او افزود تنها اوکراینی‌ها می‌توانند تصمیم بگیرند آماده چه امتیازات ارضی هستند. مکرون تأکید کرد: «آنچه روی میز گذاشته شد، به ما ایده‌ای می‌دهد از آنچه برای روس‌ها قابل قبول است. آیا این به آن معناست که این چیزی است که باید توسط اوکراینی‌ها و اروپایی‌ها پذیرفته شود؟ پاسخ منفی است». او گفت اوکراین نباید مجبور به پذیرش محدودیت در اندازه ارتش خود باشد. مکرون همچنین خاطرنشان کرد که دارایی‌های مسدودشده روسیه در اروپا هستند و اروپا به‌تنهایی می‌تواند تصمیم بگیرد با آنها چه کند.

یادداشت

تهاتر ایران و پاکستان؛ همکاری اقتصادی یا رقابت ژئوپلیتیک؟

علیرضا رجایی

اعلام تسریع اجرای توافق‌نامه تجارت آزاد میان ایران و پاکستان و فعال‌سازی سازوکار تهاتر، بار دیگر نگاه‌ها را به ظرفیت‌های اقتصادی دو کشور جلب کرده است؛ ظرفیتی که سال‌ها به دلیل ضعف زیرساخت‌های نرم‌افزاری، موانع گمرکی، نبود سازوکارهای مالی و فشارهای سیاسی، از سطح واقعی خود بسیار پایین‌تر مانده است. امروز، با تشدید مشکلات اقتصادی پاکستان و نیاز ایران به گسترش مسیرهای غیر دلاری، این همکاری وارد مرحله‌ای تازه شده است؛ اما پرسش کلیدی آن است که این روند تا چه حد واقعی و پایدار خواهد بود؟

تهاتر را باید یکی از مهم‌ترین تحولات اخیر دانست. این سازوکار می‌تواند تجارت را از وابستگی به ارزهای بین‌المللی رها کند، هزینه تبادلات را کاهش دهد و مسیر صادرات و واردات را هموارتر کند. برای ایران، این روش بازکننده دسترسی به بازار پاکستان بدون الزام به شبکه بانکی تحت فشار تحریم‌هاست. برای پاکستان نیز راهی است برای کاهش فشار بر ذخایر ارزی و تأمین نیازهای فوری. بااین‌حال، تهاتر در ذات خود نیازمند سازوکارهای دقیق قیمت‌گذاری، استانداردسازی کالا و شفافیت است؛ در غیر این صورت، فراتر از یک ابزار کوتاه‌مدت نخواهد رفت.

از سوی دیگر، این ادعا که مشکل اصلی تجارت ایران و پاکستان «نبود زیرساخت» است، چندان دقیق نیست. مسیرهای مرزی مانند میرجاوه-تفتان، ریمدان-گبد و پیشین-مند سال‌هاست فعال هستند و بنادر چابهار، گوادر و کراچی ظرفیت حمل‌ونقل گسترده دارند. آنچه کم بوده، نه جاده و بندر بلکه هماهنگی گمرکی، اعتماد اقتصادی، استانداردهای مشترک و سیستم مالی قابل اتکاست. بنابراین، تسریع در اجرای توافق‌نامه تجارت آزاد تنها زمانی نتیجه خواهد داد که این موانع نرم‌افزاری برطرف شود.

در بستر منطقه‌ای، همکاری تازه ایران و پاکستان پیامدهای ژئوپلیتیک مهمی دارد. کاهش وابستگی تجارت دو کشور به مسیرهای افغانستان می‌تواند بر اقتصاد مرزی این کشور تأثیر بگذارد. همچنین، پاکستان همواره میان نگرانی از نفوذ هند در چابهار و نیاز به توسعه همکاری با ایران در نوسان بوده است. نزدیکی اقتصادی تهران-اسلام‌آباد می‌تواند نوعی توازن‌سازی در برابر پروژه‌های هند تلقی شود. از طرف دیگر، چین نیز که شریک راهبردی پاکستان است، از هرگونه پیوند اقتصادی پایدار که کریدورهای منطقه‌ای را تقویت کند، استقبال خواهد کرد.

اما تجربه گذشته نشان داده هرگاه روابط امنیتی دو کشور در مرزها دچار تنش شده، تجارت نیز آسیب دیده است. هیچ توافق اقتصادی‌ای بدون تضمین امنیت، ثبات سیاسی و اراده مشترک برای حل اختلافات پایدار نمی‌ماند. اگر پاکستان و ایران می‌خواهند به هدف‌های اعلام‌شده مانند تجارت ۱۰ میلیارد دلاری نزدیک شوند، نیازمند سازوکارهای نظارتی مشترک، هماهنگی گمرکی و تعهد سیاسی بلندمدت هستند.

در جمع‌بندی، تحولات اخیر نشان‌دهنده حرکتی مثبت و رو به جلو است؛ اما تا زمانی که ساختارهای نرم‌افزاری، امنیتی و مالی اصلاح نشوند، این همکاری‌ها ممکن است بار دیگر به تجربه‌های نیمه‌تمام گذشته شبیه شود. موفقیت این روند تنها زمانی تضمین می‌شود که بر «اشتراک منافع اقتصادی واقعی» بنا شود، نه ابزار رقابت منطقه‌ای یا بازتاب فشارهای سیاسی.

(اصلاحیه)
آگهی برگزاری مجمع عمومی عادی سالانه و فوق‌العاده (نوبت اول) انجمن صنفی کارگری کارگردانان سینمای مستند استان تهران

بدین‌وسیله از تمامی اعضای گرامی انجمن صنفی دعوت می‌شود در روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۹/۱۷ ساعت ۹ در محل خانه سینما، سالن سیف‌الله داد، (خیابان بهار جنوبی، خیابان سمنان، پلاک ۲۹) حضور به‌هم رسانند.

دستور جلسه مجمع فوق‌العاده: اصلاح بندهایی از اساسنامه که پیشتر به آگاهی اعضا رسیده است. حضور اعضای محترم در این جلسه جهت تصمیم‌گیری درخصوص اصلاحات اساسنامه انجمن بسیار حائز اهمیت است.

دستور جلسه مجمع عمومی عادی سالانه: ۱.ارائه گزارش سالانه هیئت‌مدیره ۲.ارائه گزارش بازرس ۲.ارائه گزارش سالانه خزانه‌دار ۳. انتخاب اعضای اصلی هیئت‌مدیره و اعضای علی‌البدل هیئت‌مدیره

حضور اعضای محترم در این جلسه به‌منظور تصمیم‌گیری درباره امور انجمن ضروری است.

هیئت‌مدیره انجمن صنفی کارگری کارگردانان سینمای مستند

آگهی فقدان مدرک تحصیلی
مدرک فارغ‌التحصیلی **اینجانب سلوا مرتضی‌زاده درقه** فرزند محمد به شماره شناسنامه ۰۰۲۳۹۶۷۷۳۰ صادره از تهران در مقطع کارشناسی پیوسته رشته روانشناسی صادره از واحد دانشگاهی قشم با شماره ۱۷۰۲۲۱۷۰۰۰۱ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد قشم به نشانی استان هرمزگان، درگهان، جاده اصلی هلر دانشگاه آزاد قشم ارسال نماید.

برگ سبز موتور سیکلت انژکتوری گالکسی تیپ Jt200 مدل ۱۴۰۳ به رنگ سفید به شماره انتظامی ۹۶۳۹۸ ایران ۳۲۷ به شماره موتور 0197N15303637 و شماره تنه N15XCGGRMR1V12629 به نام **سعید زارعی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد

آگهی استفاده از حق تقدم
احتراماً بدین وسیله هیأت مدیره شرکت توسعه فناوری و فرآورده های زیستی بهداد ژنتیک (سهامی خاص) ثبت شده بشماره ۵۳۰۵۲۲ و شناسه ملی ۱۴۰۰۷۷۹۸۷۰۵ در اجراء مفاد مواد مربوط به افزایش سرمایه ق.ت باطلاع کلیه سهامداران محترم شرکت می رساند که بنابر مصوبه مجمع عمومی فوق العاده ۲۴/۰۸/۱۴۰۴ مبنی بر لزوم افزایش سرمایه از مبلغ ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال به مبلغ ۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال و تفویض اختیار عملی نمودن افزایش سرمایه به هیات مدیره، هیأت مدیره افزایش سرمایه شرکت را به شرح ذیل اجراء می نماید.
میزان افزایش سرمایه مبلغ ۴۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال منقسم به ۴۰۰ سهم ۱۰۰,۰۰۰ ریالی بانام میباشد که از طریق پرداخت نقدی مبلغ اسمی سهام افزایش می یابد. از این رو در اجراء ماده ۱۶۶ ق- ت باطلاع کلیه سهامداران محترم می رساند که به ازاء مالکیت هر یک سهم حق تقدم در خرید تعداد چهار سهم از سهام جدید را دارا می باشند. و چنانچه تمایل به استفاده از حق تقدم خود در خرید سهام جدید را دارند از تاریخ انتشار این آگهی لغایت ۶۰ روز اقدام نموده و وجه آنرا به حساب جاری شرکت بشماره ۰۱۱۲۰۸۵۲۳۱۰۰۹ نزد بانک صادرات شعبه ستارخان نبش باقرخان با کد ۸۰۵ واریز و مدارک آنرا به دفتر شرکت واقع در تهران، محله شهرآرا، کوچه شهید مهندس فرهاد فروزنده، خیابان باقرخان، پلاک ۹۲، طبقه ۲، واحد ۴، کدپستی ۱۴۴۱۶۳۳۵۷۵ تسلیم نمایند، بدیهی است پس از انقضاء مهلت مقرر، هیات مدیره می تواند سهام باقیمانده را به سایر متقاضیان واگذار نماید.
هیأت مدیره شرکت